Питальник

Був собі колись
До всього страх цікавий.
Мав той значок
Такий гачок,
І скрізь
Питання ставив.
А коли відповіді він
Втямки не міг узяти,
Своїм гачком,
Як батіжком,
Вимахував завзято.
Аж ось його послали вглиб
Питання, та такого,
Що хоч сто років ви могли б
Питати й знов питати,
А відповіді, як на зло,
Ніколи й не дістати.
Мабуть, питання те було
Одне з питань одвічних
А наш значок
Сумління мав,
Тому-то він засумував,
Аж випростався його гачок
І став той знак —
Окличник.